

ninge på primærkommunerne naturligt kan medinddrages i sådanne overvejelser.

Flertallet har hæftet sig ved justitsministerens bemærkninger til lovforslagets bestemmelser vedrørende økonomiske sanktioner over for transportører, hvorefter bestemmelsen om bødeansvar på objektivt grundlag for transportselskaber kun vil blive sat i kraft af justitsministeren, hvis der fortsat forekommer gentagne misbrug i form af transporter af personer til Danmark uden fornøden rejselegitimation og visum.

Justitsministeren har over for udvalget tilkendegivet, at man efter lovforslagets ikrafttræden vil følge udviklingen med hensyn til et eventuelt fortsat misbrug meget nøje. Ministeren har i samme forbindelse erklæret, at han agter at underrette retsudvalget, inden han i givet fald sætter bødestrafbestemmelsen i kraft.

Et *mindretal inden for flertallet* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Det er absolut nødvendigt, at flygtningene fordeles ligeligt på landets kommuner. Det må sikres ved, at staten pålægger de enkelte kommuner at modtage et bestemt minimumsantal flygtninge i forhold til kommunernes indbyggerantal. Bestemmelserne må udformes således, at en kommune kun under helt ekstraordinære omstændigheder, og som hovedregel kun for en kort periode, kan fritages for forpligtelsen til at løse sin del af den fælles opgave.

Det er derudover nødvendigt, at staten påtager sig den fulde udgift ved flygtningenes ophold her i landet i den periode på 1½ år, hvor staten betaler hovedparten af udgifterne. Den store stigning i antallet af flygtninge og de stigende problemer ved at skaffe dem arbejde eller uddannelse efter udløbet af de 1½ år gør det nødvendigt alvorligt at overveje en forlængelse af den periode, hvor staten betaler kommunernes udgifter ved flygtningenes ophold her i landet.

Det er også absolut nødvendigt, at kvoten for det almenyttige boligbyggeri øges med et antal boliger, der står i forhold til antallet af flygtninge. Der må også stilles midler til rådighed, så der kan skaffes boliger i andre boligformer.

De berørte ministerier og styrelser må i langt højere grad end hidtil gå ind i et sam-

arbejde med kommunerne for at yde råd og vejledning til at løse bl.a. sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle problemer, som de lokale myndigheder stilles overfor.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan støtte det under nr. 1 stillede ændringsforslag, der opretholder de facto-flygtninges ret til at få asyl på lige fod med konventionsflygtninge. Dette er så meget vigtigere, som opgørelser viser, at hovedparten af de flygtninge, der i de seneste år har fået asyl, er registrerede som de facto-flygtninge.

I øvrigt indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Lovforslaget forringer generelt de retsgarantier for en ordentlig asylbehandling, der er indeholdt i 1983-loven.

Med vedtagelse af ændringsforslag nr. 2 vil konsekvensen blive, at udlændinge kan udvises til et land, hvor de risikerer forfølgelse af andre grunde end dem, der udtrykkeligt er nævnt i FN-konventionen af 1951. Det betyder, at Danmark vender tilbage til en retstilstand på området, der var gældende et godt stykke tid før 1983-loven. 1983-loven var i spørgsmålet om at godkende forfølgelsesgrunde i høj grad en statuering af en praksis, der havde udviklet sig i årene efter 1951, hvor realiteten i verden var blevet, at folk blev forfulgt af flere andre grunde end de i konventionen nævnte, bl.a. fordi de nægtede at gøre militærtjeneste.

En vedtagelse af lovforslaget med de foreslåede ændringer vil først og fremmest få den konsekvens, at asylansøgere indrejst fra Vesttyskland eller Sverige samt tamiler fra Sri Lanka, der kommer via Indien, vil blive afvist af politiet ved grænsen efter telefonisk eller telegrafisk bekræftelse i Direktoratet for Udlændinge med rekurs til Justitsministeriet.

Mindretallet finder denne situation uacceptabel. Mindretallet er tilhænger af, at en asylansøger, der har opnået beskyttelse i et andet land, ikke skal have asyl i Danmark. Men den foreslåede procedure vil medføre, at også folk, der blot har mellemlandet i Vesttyskland, vil blive afvist uden sikkerhed for, at Vesttyskland vil tage imod dem.

Selv om Danmark i de seneste måneder har modtaget forholdsvis flere asylansøgere end Sverige og Vesttyskland, og selv om det har givet praktiske og administrative besvær-